

Abstrakt

Tato práce se zabývá subjektivním prožíváním moci pracovníků v nízkoprahových zařízeních pro děti a mládež. Představuje definice moci, přístupy k moci v sociální práci, použití moci ve vztahu ke klientovi, pojednává o pojmech kontrola a pomoc, bezmoc, zplnomocnění a autorita. Dále také zmiňuje definici, cíle a metody nízkoprahových zařízení pro děti a mládež. Cílem práce bylo odpovědět na hlavní výzkumnou otázku „Jaká je zkušenost pracovníků v nízkoprahových zařízeních pro děti a mládež s mocí?“ Odpověď na tuto byla získána prostřednictvím polostrukturovaných rozhovorů se čtyřmi pracovníky nízkoprahových zařízení pro děti a mládež. Pro analýzu rozhovorů byla použita metoda interpretativní fenomenologické analýzy. Z analýzy vyšlo, že zkušenosti s mocí pracovníci pociťovali převážně ve formě ovlivňování a rozhodování, a to jak ve vztahu s klientem, tak v pracovním kolektivu. Dále ji pociťovali při situacích, kdy udělovali sankce a nastavovali pravidla. Své zkušenosti s mocí vnímali i z pohledu sebe jako autority. Určitý typ moci prožívali i v podobě bezmoci, pomoci a zplnomocnění.